

A večný život je v tom, aby poznali teba, jediného pravého Boha, a toho, ktorého si poslal, Ježiša Krista. (Jn 17, 3)

Ježiš nám dnes touto prosbou ukazuje, ako mu na nás záleží. Človek často, a zvlášť v ťažkých chvíľach myslí na seba, nie na druhých. Ale Pán sa prihovára v tejto neľahkej chvíli za nás, on myslí na nás. Toto je naozaj nebo. Toto znamená osláviť Boha. Myslieť na druhého, starať sa o druhého, prihovárať sa navzájom za seba. Keď počúvame túto Ježišovu veľkňazskú modlitbu, vieme, že Otec už oslávil Syna. Nemáme problém odpovedať po tomto úryvku z evanjelia „Sláva tebe, Pane, sláva tebe“. Evanjelisti Jánovi, ktorý to píše, bolo jasné, že sláva Ježiša Krista prišla cez kríž. Ale Ježiš sa modlí pred umučením, pred svojou smrťou na kríži. Učí nás, ako nezaprieť kríž a v kríži nezaprieť Boha. Kresťanstvo nie je len o tom, aby sme boli dobrými ľuďmi. Dobrými sú aj neveriaci ľudia. Ale kresťan rozumie krížu, a to je podstatný rozdiel - nezaprieť Boha vo svojom živote, v povolání, v manželstve, v škole, v zmýšľaní. Boh sa každý deň dotýka nášho života, prichádza, aby čístil náš život, aby nás učil dôslednosti v zachovávaní slova, a to je najkrajší spôsob, ako osláviť Boha. (František Sochovič)

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)